

[Stinus]

Det radikale venstre må – som forslagsstillerne – forlange garanti for, at dansk atomvåbenpolitik respekteres, og det er forsvarsministeren, som må give folketinget en sådan garanti.

Det radikale venstre er altså positivt indstillet over for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, men vi er parate til i udvalget at drøfte enkeltheder i det, f.eks. såfremt der under udvalgsarbejdet skulle forekomme uddybende oplysninger fra forsvarsministeren. Ét står dog fast: Danmarks atomvåbenfrihed skal garanteres.

Sonja Albrink (CD):

Jeg har næppe krav på at se overraskelse i øjnene hos de tilstedeværende medlemmer, når jeg indledningsvis fastslår regeringens og dermed naturligvis også Danmarks holdning til dette spørgsmål. Vores holdning er klar: vi ønsker ikke stationering af atomvåben på dansk jord i fremtid.

At forslagsstillerne instinktivt søger at mistænkeliggøre vore NATO-partnere, er en kendt sag; den side af sagen skal vi ikke yderligere fremhæve. I modsætning til VS og SF har centrum-demokraterne stor tillid til vore venner og vor deltagelse i forsvarsalliancen NATO. Vi har ej heller nogen som helst tvivl om, hvorvidt vore NATO-partnere respekterer den danske holdning til dette spørgsmål. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at NATO er bekendt med den officielle danske holdning, og det er en selvfølge for os, at den også respekteres.

Der er grund til igen at understrege regeringens holdning, men også den omstændighed, at tidligere regeringer har udtrykt tillid til, at andre NATO-lande respekterer den danske holdning, vil jeg gerne fremhæve.

Vi kan således ikke medvirke til gennemførelsen af det fremsatte beslutningsforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne afvise forslaget og henvise til ministerens tale, som jo dækker regeringens synspunkter. Jeg tror nok, at det alene er visse partier, der som sædvanlig er ude på at mistænkeliggøre NATO. Vi kan ikke andet end afvise forslaget.

Poulsgaard (FP):

Det er alvorlige sager, vi behandler, og det er kedeligt, at de skal gøres til genstand for et sådant partiegotrip. VS og SF fremstår som de fredselkende, og vi andre vil have alle de atomvåben og alt det skidt og møg, vi kan få. Sådan er det slet ikke. Der er ingen, der ønsker atomvåben på dansk jord, men man skal da heller ikke være så naiv, som der er nogle, der er. Der kunne jo komme en krigssituation, hvor vi vil være glade for at have nogle venner, der vil hjælpe os. Vi afviser forslaget.

Albrechtsen (VS):

De borgerlige ordførere har i deres indlæg fremhævet, at sigtet med dette forslag skulle være en mistænkeliggørelse, altså at vi skulle være ude på at mistænkeliggøre Danmarks allierede og deres hensigter. Jeg vil gerne stille det modstående spørgsmål til de borgerlige ordførere, om vi har noget som helst grundlag for ikke at være mistænksomme.

Problemet er, at der tegner sig det samme mønster, hver gang der er besøg af især NATO-flådestyrker. Når f.eks. hr. Kaj Poulsen spørger ministeren: kan vi få en garanti for, at der ikke er atomvåben om bord? Ja, så får hr. Kaj Poulsen det svar, at det kan han ikke få en garanti for, men at hr. Kaj Poulsen kan få oplyst den danske regerings politik, som er, at man tror på, at der ikke er atomvåben, men at man i øvrigt ikke vil kontrollere det.

Når Århus' borgmester, Thorkild Simonsen, henvender sig til ministeren for at få en garanti for, at der ikke befinder sig atomvåben midt i Århus by, eller i hvert fald i Århus Havn, så får han heller ingen garanti, man kun denne udtalelse om, at man tror på, at der ikke er atomvåben. Det er det gentagne mønster. Det gentog sig også, da vi spurgte ministeren, om vi kunne få en garanti for, at der ikke var atomvåben midt i København i forbindelse med den NATO-øvelse, der var for kort tid siden.

Et led i mønsteret er, at når man spørger de officerer, som kommanderer de pågældende enheder, om der er atomvåben om bord, så kan de ikke udtale sig. En af officererne, Schwabe, som var chef for den flådestyrke, der var i Århus for nylig, brugte vendingen: jeg er ikke i stand til at besvare dette stærkt politiske spørgsmål. Ja, så kan man jo overveje, alt efter om man er mistænksom eller